

Помаз Юлія Анатоліївна

студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ «ЕЛЕКТРОННИЙ СУД»

Актуальність дослідження інформаційно-телекомунікаційних технологій, а зокрема системи «Електронний суд», полягає в тому, що сучасна система судочинства задля забезпечення права на справедливий суд має на меті втілення заходів, які будуть сприяти дотриманню строків розгляду та вирішення справи. Досить вагомим кроком в цьому напрямку є запровадження проекту «Електронний суд», що дає змогу обмінюватися електронними документами між учасниками судового процесу й надає електронний доступ до правосуддя.

Програма галузевої інформатизації судів загальної юрисдикції дає змогу встановити, що головними засадами цієї програми є відкритість судового процесу, тобто підвищення доступу до правосуддя, а також скорочення термінів розгляду судових справ за допомогою використання інформаційно-телекомунікаційних систем [2].

Варто зазначити, що в Україні на сьогоднішній день вже працює система «Електронний суд», або ж її називають електронним доступом до правосуддя. До її функціональних властивостей належить забезпечення швидкого та зручного доступу до інформації щодо руху судової справи, час і місце розгляду, обмін процесуальними документами між учасниками судового процесу та судом із застосування електронного цифрового підпису. Кожний користувач має право доступу до системи «Електронний суд», у разі якщо він зареєструвався в системі обміну електронними документами між учасниками судового процесу та судом і має особистий електронний цифровий підпис (тільки за умови його наявності електронний документ буде прийнятий та зареєстрований у суді).

Передбачено, що в Україні задля забезпечення обміну документів в електронній формі між учасниками судового процесу та судом діятиме Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система [1].

Згідно з ст. 14 цивільного процесуального кодексу України, приватні виконавці, адвокати, нотаріуси, арбітражні керуючі, державні органи, судові експерти в обов'язковому порядку мають зареєструватися у цій системі. Інші особи реєструються в добровільному порядку.

Крім того, передбачається, що у складі Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи функціонуватиме система автоматизованого арешту, що за встановлених законом випадках

забезпечить накладання арешту на грошові кошти, які перебувають на рахунках у банках.

Ще одним нововведенням є запровадження електронних доказів, ними визначається інформація в електронній формі, вона обов'язково містить дані про обставини, які мають конкретне відношення до певної справи, зокрема електронні документи (веб-сайти, текстові та голосові повідомлення, відео- та звукозаписи, текстові файли, а також графічні файли). Місцем збереження можуть слугувати різноманітні карти пам'яті, жорсткі диски, флешки, мобільні телефони та інші електронні носії. Електронні докази мають також засвідчуватися особистим електронним цифровим підписом.

Реалізація проекту електронного судочинства має стати пріоритетним напрямом удосконалення судової системи, через те що воно певною мірою спрощує доступ до справи, дає змогу скорочувати фінансові, організаційні та часові витрати, пов'язані з розсилкою матеріалів задля ознайомлення учасників судового процесу.

Але попри таку кількість переваг сучасний стан електронного судочинства в Україні має ще багато напрямів, які потребують вдосконалення. Проект «Електронний суд» не набув широкої популярності серед учасників судових процесів та його просування відбувається за низькими темпами. До речі, дуже схожа ситуація відбувається і з новими інформаційними проектами у судочинстві (проведення дистанційних судових засідань за допомогою засобів відеоконференції).

Ми можемо виділити основні причини, проаналізувавши фактори, що безпосередньо впливають на цей процес.

По-перше, немає єдиних стандартів щодо інформаційного контенту електронного судочинства.

По-друге, це відсутній взаємозв'язок між інформаційно-телекомунікаційною системою та процесуальними нормами. Нормативно-правові акти, якщо і змінюються, то лише частково, в такому мінімальному обсязі, щоб це нововведення взагалі існувало [3].

Узагальнюючи, можна робити висновки, що саме перехід від застарілого паперового судочинства до впровадження інформаційно-телекомунікаційної системи має забезпечити судовому процесу оперативність, зручність взаємодії всіх учасників судового процесу, допоможе зробити правосуддя більш прозорим та позбутися корупційності в ешелонах влади.

Таким чином, на нашу думку, останні зміни, які відбуваються в законодавстві, зокрема, зміни до процесуальних кодексів України свідчать, що держава зацікавлена в функціонуванні інформаційно-телекомунікаційної системи «Електронний суд» задля забезпечення права на справедливий суд.

Список використаних джерел

1. Цивільно-процесуальний кодекс України : за станом на 24.02.2018/ Верховна Рада України. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>
2. Ізарова І.О. Перспективи запровадження електронного правосуддя в цивільному судочинстві в Україні / І.О. Ізарова // Наук. вісн. Ужгород. нац. Унту. — 2014. — Вип. 24, т. 2. — С. 44–47.
3. Бринцев О. В. Електронне правосуддя. Проблеми та перспективи [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://hr.arbitr.gov.ua/sud5023/publication/258992/>

Ключові слова: електронний суд, судовий процес, єдині стандарти, інформаційно-телекомунікаційна система, кодекс, веб-сайти, текстові та голосові повідомлення, відео- та звукозаписи, текстові файли, а також графічні файли

Науковий керівник: старший викладач Нестерчук Л. П.

Потокі Антоніна Юріївна

студентка 1 курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТСЬКА ТАЄМНИЦЯ

Проблематика збереження та розголошення адвокатської таємниці в адвокатській діяльності в Україні займає одне з особливих місць у юридичній теорії та практиці. Це обумовлено, насамперед, тим, що гарантована нормами права адвокатська таємниця не лише встановлює права та обов'язки учасників процесуального провадження, але й володіє значною морально-етичною сутністю, що робить її одним із найважливіших принципів адвокатської діяльності.

В зв'язку з вищезазначеним ми дослідимо особливості адвокатської таємниці за діючим законодавством України.

Поняття адвокатської таємниці закріплено в ст. 22 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Так, адвокатською таємницею є будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику адвоката, стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта, а також питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених цим Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, зміст порад, консультацій, роз'яснень адвоката, складені ним документи, інформація, що